

משום דאיסורן במשהו פ' בקונט' איסורן כבעדשה ולא דק דבהדיא אמר במעילה בפרק קדשי מוצת (דף סז: ושם) דשראים לוקין עליהם בכזית דאכלה כתיב זהו ואמר' נמי כפ' בתרא דמכות (דף סז: ושם) ריסק ט' נמלים וחד ח' והגלים לכזית וכן משמע בכמה דוכתי אלא יש לפרש דאיסורן במשהו דלוקה על נמלה משום דהוי כזיה וכן נראה לר"י :

הדרן עלך חרש

האשה שלום

אמרו לו אחת זו ואחת זו תנשא . אין להקשות דהיינו ח'ק דהא מעיקרא לא פ' אי מיירי אפי' בלא בוכה והכא מפרש ליה : **תנא** שלום ביה לבניה ושלום בעולם . דלא לר' לר' למיטני דהא סתמא דמילתא הכי הוא דשלום ביה לבניה ושלום בעולם אלא תניא משום סיפא : **זימנין** דמחו ליה בגירא או ברומחה . והיא יראה לעמוד עד שימות לפי שזרקן תלים ואכזבי בלעסרלות במלחמה ותיים מתכוונים על מי שיפול אבל לקמן גבי נפלו עליו לטעים נאמנת לומר נהרג שמונת שם עד שימות ולא אמרה כדדמי : **מי** אמרי' (ט') מה לי לשקר ומרע ליה לחזיקה . היתה לר' דע"ל לא שייך מיגו כיון דאמרה כדדמי דהי' שייך מיגו א"כ במלחמה בעולם אחמי' לא מהימנא במיגו דהי' צעיר אמרה מה על מטתא אלא ש"מ דלא שייך מיגו כיון דהיתה חשודה לשקר ואר"י כיון דדייקא כולי האי שהחזיקה מלחמה בעולם ואומרת כי מלחמה היא אם כן ודאי לא אמרה כדדמי ומטעמא דמיגו דהי' צעיר אמרה שלום הוא בעולם יש לה להאמינה כיון דדייקא כולי האי אבל כי לא החזיקה אינה נאמנת לומר מה בעולם במלחמה מתוך שיכולה לומר מה על מטתא דלחן זה מיגו כיון שידוע לעולם שהיא מלחמה יראה לומר מה על מטתא וידוע שהיא משקרת אבל החזיקה ודאי דייקא טפי ומיהו קשה לר"י דאמר פ' כל הנשבעין (שטותה דף מה: ושם) גבי סכר נשבע וטול לא שנו אלא שסכרו בעדים אבל סכרו שלא בעדים מתוך שיכול לומר לא שסכרין מעולם יכול לומר סכרתי ונתתי לך סכך ומה מנו הוא זה והלא אינו חשוד לשקר [אלא] דבעל הבית טרוד בפועלו

תוספות ישנים

הא מה על מטתא נאמנה וא"כ ח'ק מה מלחמה משהיא כמנו דמת על מטתא וי"ל דכיון דאמרה כדדמי ולא כיוונה לשקר לא שייך למימר מנו דהי' צעיר משקרה אלא מהימנא לטעים לשקר . וא"כ איכ' מתי צעיר כמחך החזיקה היא מלחמה בעולם מי אמרי' מה לי נפקא וכל לא אמר מה כיון דאמרה כדדמי וי"ל מנו מעלוי כי האי דלא מחוק' נעלמה אלא דביטור ודאי אמרי' ומתי' דשלום ביה לבניה ושלום בעולם מיי' ע"כ דאמרה מה מלחמה דהי' על מטתא אפילו (א) החזיקה היא מלחמה בעולם נמי מהימנא . וא"כ ליכנסו מתמי' דהחזיקה היא מלחמה [נאמנת] לומר מה בעלי מלחמה . וי"ל דמתני' מיי' דאמרה מה בעלי מלחמה . ובעת שלום אמרי' דר"ל [שמת] על מתי' ובעת מלחמה אמרי' ישר' שמת במלחמה :

(א) לכאורה י"ל דהי' על מטתא אפילו לא החזיקה מלחמה בעולם מהימנא .

תוס' חד סקמאי

יתו אקשי' עליה תרא דתנן בפרקין שני אחים אחד חרש ואחד פקח נשואים ב' אחיות אחת פקחה ואחת חרשה מה פקח בעל פקחה מה יעשה חרש בעל חרשה מציא אשתו בכס וראש קטן איכל נבלות הוא' ושניה רב' כשעיה גור' משום יבמה לשוק תרי' יונק חינוקיהו וקטן מעוברת כוכבים ומבחה סתמא ואין חוששין פטוים יונק שקין ואי יאכלו נבלות וספרות שקצים ורמשים ויבטול יונק חן אפילו בשבת ובגדול אכור . אבא שאול אמר גוהים היינו עונקים סבתה מותרת ביה"ש אקיי' אפי' למ"ד ב"ד מצווין עליו להפריש יונק תינוק מעוברת כוכבים ומבחה' סתמא משום סבתה אי הוי בגדול בני גוה

במשום כבעדשה כמזמחין : משום ידיה שהיא פקחה וכת עונקין ובמיליטא גרם משום ידיה : משום גזירת ספרת יבמה לשוק . דהי' אמרי' תיטיב חרשה גבי חרש לא ידעי אינשי דטעמא משום קטן אוכל נבלות הוא וסכרי דקדושין ידירדחו לה לזיקה דפקחת אחותה ואין בוטל אחותה וזוקתו הילכך אחי למשקיה לא אחותה לשוק כשאלך אחות אשה שפטורה מן החליצה :

הדרן עלך חרש

האשה . ושלום בעולם . שאין

שעת חירוס דתימא כדדמי מלמוד לבה אם פירש הימנה חדש או חדשים ודאי הואיל ולא חזר הרגוהו לא יטעים דהואיל ולא שעת חירוס אי' לט חזרה דמית חישא לקלוקלא שמה יבא לאחר שניסת ותהא מקולקלת כדאמר בהאשה רבה (לעיל דף סז:) ולא אמרה כדדמי : **קטעה** בינו לבניה . י"ל מתוך ששאלתו היא רוחה לאסור עלמה עליו : **גב' כדדמי** . מלמוד לבה ואע"ג דלא חזרה דמית כדפרישית דסברה סלקא דעתא בכל הי' דליקטול הוא פליט בתמיה : **סמפרי** . תחבובת : **ספיר עבדת** . לנכותה ולתופסה מתוך דכריה נכסוון : **דשיכות נפשי** . שהגתה איתו אפי' חי וברחת לך משום דכי תעלה בדעתך דזה הוא פורתא דנפשיה קמה מטופה בגפה חי בתמיה : **מר נמי ידע** כו' . אלמא אמרה כדדמי ומשום האי מטפה הדר ביה רבא : **מת וקברתיו** . דאילו במלחמה סברה שמה ברה ונולל אבל כרעב היא סבורה עין זמיה : **מוטלם** . שגפול הבית עין או בל רוח סערה והיה מפיל כל בתי העיר : **סחוקס** . **סיה מלחמה בעולם** . שלא היינו יודעים שיש מלחמות . בלתי מדעית אלא מפיה : דהי'

מוציא את אשתו בגט אמר רב שמעיה גזירה משום החרת יבמה לשוק :

הדרן עלך חרש

האשה "שהלכה היא ובעלה למדינת הים שלום בינו לבניה ושלום בעולם ובאה ואמרה *מת בעלי תנשא מת בעלי תתייבם י שלום בינו לבניה ומלחמה בעולם קטמה בינו לבניה ושלום בעולם ובאתה ואמרה מת בעלי אינה נאמנת רבי יהודה אומר לעולם אינה נאמנת אלא אם כן באתה בוכה ובגדיה קרועין אמרו לו אחת זו אחת זו תנשא : **גב' תנא** שלום בינו לבניה משום דקבעי למיחני קטמה בינו לבניה תנא שלום בעולם משום דקבעי למיחני קטמה בעולם אמר רבא מאי מעמא דמלחמה משום דאמרה כדדמי (ה) סלקא דעתא בכל הי' דאיקטול הוא פליט אם תימצא לומר כיון דשלום בינו לבניה נפרא עד דהויא זימנין דמחו ליה בגירא או ברומחא וסברא ודאי מת ואיכא דעבר סמרי ויהי סבר רבא למימר רעבון אינו במלחמה דלא אמרה כדדמי הדר רבא רעבון הרי הוא כמלחמה דהויא דאתת לקמיה דרבא אמרה ליה בעלי מת ברעב אמר לה שפיר עכדת דשיבות נפשך ס"ד דבהויא פורתא דנפשיה דשבת ליה הויא חיי אמרה ליה מר נמי ידע דכי האי גוונא לא חיי הדר אמר רבא רעבון גריעה ממלחמה דאילו מלחמה כי אמרה מת בעלי במלחמה הוא דלא מדימנא 'הא מת על מטתו מדימנא ואילו גבי רעבון יעד דאמרה מת וקברתיו (א) "מפולת הרי הוא כמלחמה דאמרה כדדמי שילוח נחשים ועקרבים הרי הן כמלחמה דאמרה כדדמי דבר אמרי לה הרי הוא כמלחמה ואמרי לה 'אינו כמלחמה אמרי לה הרי הוא כמלחמה דאמרי לה אינו כמלחמה דאמרי לה אינו כמלחמה ואינשי *שב שנין הוה מותנא ואינשי בלא שני לא אויל איבעיא (ג) להו 'החזיקה היא מלחמה בעולם מהו מי אמרינן *מה לה לשקר

דאי

בני אסורנא' קטן לא בני אסורנא דמתם קטן סוכין הוא אצל חלב' אבא שאל אמר וכו' ה"ד אי דאיכא סבנה אפי' ביה"ש נמי לא' לא צריכא דאיכא עזרא וקסבר ספרק כלאורי יד בשבת דאיסור סקילה נור ביה רבנן י"ם דאיסור לאו לא נור ביה רבנן' ובפרק אע"פ הני ר' מריטין אמר גוה יונק חלב בשבת ואיכא כדליכא סבנה ואיכא עזרא ואפילו בשבת לא נור ביה רבנן' קשין אהרדי' הרב אלפס פי' דפליגי אהרדי ואפסטיקא הלכתא כר' מריטין . הרבי יעקב ע"ה פי' דלא דמי צערא דהבא לצערא דהתם דהתם הוא מהסת הולי שהיא גוה ולא נור אפי' בשבת וצערא דהבא לאו צערא חילי הוא לפיכך גוה ביה בשבת ולא ביה"ש . הנאי לא תאכלו כי שקין הם לכם להחזיר גדולים על הקטנים וכל נפש מבט לא תאכל דם לחזור גדולים על הקטנים אפור ואשרת אליהם לבש' וכו' . להחזיר גדולים על הקטנים למ"ד ב"ד מצווין עליו להפרישו דאמר' ליה לא תעביר וה' לא כלל אמרה' שבתורה למ"ד אין ב"ד מצווין עליו להפרישו עליו להפרישו ליה בירם : **שלום** בינו לבניה . סתברא דכיון דגבי רעבון אמ אפור מת וקברתיו נאמנת לא כלל אמרה' שבתורה אמרה נאמנת דאי אמרת במלחמה אינה נאמנת ה"ל לרבה רעבון גריעה ממלחמה אינה נאמנת . ועדיף ממלחמה גריעה ממלחמה וכתב הרמב"ם וי"ל דבמלחמה אינה נאמנת בשבת וקברתיו אבל עד אחר אע"פ שאינו נאמן לומר מה במלחמה אבל במת וקברתיו נאמן' וכו' . וירחי' לסיף דעתה דהא עד אחר במלחמה הוית מעמא דלא מדימנא משום דלא ידעיתו אפילו היכא דאמרה מת וקברתיו דלא ידעיתו וכו' . רבנן דר"ל לרבינו וי"ל דבמת וקברתיו אמר' א"כ עד אחר מ"ם מדין כמת וקברתיו יתיר משה' ודאי ודאי סתברא דאפי' אשה נאמנת לומר מה במלחמה וקברתיו :

[לעיל ס. וט"ז] לשל קיב

הגהות הב"ח

(ה) גב' דאמרה כדדמי דסברה ס"ד בכל הי' : (ג) שם בלא שני לא אויל איבעיא ליה סחוקס :

ג"ז שם [ונדר קי:]

הגהות הגר"א

[א] גב' עד דאמרה מה וקברתיו . י"ב משמע דבמלחמה סכ"ג כ"ז דנאמנת כ"ס כל סחוקס לגבי סמפריס דפקס דבמלחמה אינה נאמנת כ"ס"ג ועמ"ש (הא"ש) ס"ה י"ז ס"ק ק"ו) ב"ד מנכ"ס וכו' מנ"ס לקמן קפ"ו כי איכא בנייתו דהג"ה וי"ל אלא קאמר בכ"ג :

שטותה לבי : לעיל ג' עניני ס"ה מ"ב :

ססדרין טו

[קדושין סד: ושם בסתן]